

ФОНЕТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ВИМОВИ СУЧАСНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ШТАТУ МЕРІЛЕНД

Рогожніков А. В.

(Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького)

Науковий керівник – викладач Дегтярьов Д. В.

Значною мірою на фонетичні особливості вимови сучасного американського варіанту англійської мови в штаті Меріленд вплинув Балтиморський діалект. Балтиморський діалект – діалект американської англійської у центральній-атлантичній частині Сполучених Штатів, що виник серед білих представників "синіх комірців" (виробничих робітників), що проживали у північному та південно-західному Балтиморі [2, 73]. Цей діалект має спільні риси з Філадельфійським діалектом, але мають зовсім різне звучання.

Цей діалект поширений переважно у Балтимор Сіті та в прилеглих районах (а саме в Ессексі, [Дандолку](#), [Мідл Рівері](#)). Також його можна почути в деяких частинах сусідніх округів – Енн Ерендел ([Anne Arundel](#)), Балтимор ([Baltimore](#)), Керролл ([Carroll](#)), Харфорд ([Harford](#)) та Говард ([Howard](#)). Балтиморський діалект поширений у цій місцевості, але він не обмежений нею, і його можна почути в західному напрямку до Фредеріку ([Frederick](#)) та Хейгерстауну ([Hagerstown](#)), у східному – до Елктону ([Elkton](#)), та північному – до Калвертського округу ([Calvert County](#)). Завдяки невеликому розмірові штату Меріленд та його географічній наближеності до значних осередків культури, чим далі від штату, тим більше на місцеве мовлення впливають інші культури. Наприклад, на мовлення західного Меріленду впливає Аппалацький регіон ([Appalachia](#)), на північно-схід Меріленду – регіон низини Делавару ([Delaware Valley](#)), а на східне узбережжя Меріленду ([Western Maryland](#)) – Тайдвотерський акцент ([Tidewater accent](#)). Родини, що виїжджали з місту вздовж Меріленд шосе 140 ([Maryland Route 140](#)) та Меріленд шосе 26 ([Maryland Route 26](#)), призвели до розповсюдження діалекту та його змішання з іншими діалектами [3, 10].

Що стосується Балтиморської вимови, вона багато в чому схожа на ту, яка характерна для представників робітничого класу Філадельфії ([Philadelphia-area English](#)). Ці два міста – єдині великі порти на західному узбережжі ([Eastern Seaboard](#)), де ніколи не розвивалася неротична вимова серед європейських американців; на ранньому етапі розпитку на них значною мірою вплинули ірландська англійська, шотландська англійська, та англійська мова Східного графства ([Hiberno-English](#), [Scottish English](#) та [West Country English](#)). Через помітну схожість вимов Балтимору, Філадельфії, Делавару та південного Нью Джерзі, деякі фонетисти [1, 215] об'єднують їх у так званий Центрально-Атлантичний діалект.

Помітною характерною рисою Балтиморського акценту є централізація голосного перед /r/ (слова, як "carry", часто вимовляються як "curry") та централізація /a/ до нейтрального голосного, як наприклад у слові "dog" (часто вимовляється /dɒg/). Розглянемо особливості вимови голосних звуків:

/oʊ/ переходить в /eʊ/, наприклад: low – /leʊ/, go – /geʊ/. Передротична монофтонгізація: /eɪ/ стає /i:/ в результаті чого bared римується з leered; /aɪ/, /ɔɪ/ та /aʊ/ переходить в /ɔ:/; в результаті choir римуються з war, а boil з ball; /aɪ/ переходить в /a/ перед /ʃ/; fire вимовляється /fɪə/.

Як і в Філадельфії, слово "water" часто вимовляється /wɔdər/ або, в окремих випадках – /wɔːdə/. Балтиморському діалекту характерний опір уподібненню, як в словах "cot-caught". Слова "cot" /a/ та "caught" /ɔ/ не римуються. Подібні пари слів: "don" та "dawn", "stock" та "stalk", "tock" та "talk". Слово "on" римується з "dawn", але не з "don".

Як і в більшості центрально-атлантичних містах коротке /a/ вимовляється двома різними способами: наприклад слово "sad" /æ/ не римується зі словом "mad" /eə/. Вимова базується на складній системі правил, що різняться від міста до міста. Щодо вставного звуку /ʃ/; особливо помітно у слові "wash", вимовляється /wɔʃ/. Помітною є різниця у вимові слова "can" (to be able to) /ken/ та "can" (aluminum/tin) /kæ:n/.

1. Бурая Е. А. Фонетика современного английского языка / Е. А. Бурая. – М. : Академия, 2008. – 272 с.
2. Бондарко Л. В. Основы общей фонетики / Л. В. Бондарко. – М. : Академия, 2004. – 160 с.
3. Дворжецька М. П. Тенденції розвитку вимовної норми сучасної англійської мови // Мова, культура й освіта в сучасному світі : [зб. наук. праць до 90-річчя доктора філол. наук, проф. Романовського О. К. / відп. ред. Стишов О. А.]. – К. : Вид. центр КНЛУ, 2008. – С. 13-15.